

nemlig det Honorar, der er fastsat for Generalauditøren. Man har været enig fra alle Sider om, at Generalauditøren principielt ikke burde have et saadant Honorar. Striden har kun staaet om, hvorvidt den nuværende Generalauditør skulde beholde dette Honorar eller miste det ved det foreliggende Forslag. Jeg tror ikke, at der her i Tinget vil kunne rejses nogen Stemning for det Forslag, der i saa Henseende har været stillet af mine Meningsfæller i det andet Ting, ihvorvel der i Højre syntes at være nogen Tvivl om det berettigede i det Krav, der her paa Generalauditørens Vegne stilles fra Regeringens Side. Jeg skal derfor indskrænke mig til at forbeholde mine Meningsfællers og min Stilling til Sagens endelige Vedtagelse.

Jeg vil kun til Slutning sige til den sidste ærede Taler, der talte paa Regeringspartiets Vegne, at det er dog vist for meget ud fra dette Forslag at slutte noget om, hvorledes Regeringens Stilling overhovedet er til Militærbesparelser i Forhold til civile Besparelser. Dertil er dette Forslag for lille. Man har Bekræftelse fra anden Side paa, at Regeringen stiller sig noget anderledes, naar det gælder Besparelser paa det militære Omraade end overfor Besparelser paa det borgerlige Omraade.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg kan indskrænke mig til nogle ganske enkelte Bemærkninger. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) spurgte mig, om det var Mening, at Formændene for Overkrigsretten skulde honoreres paa samme Maade som de øvrige militære Medlemmer. Ja, det er Mening. Jeg synes egentlig ikke, at der kunde være Tvivl derom, saaledes som Lovforslaget er affattet. Det ærede Medlems Tvivl er jo opstaaet ved, at han i den gældende Lov har fundet Formændene nævnte for sig; men det ligger ganske simpelt i, at de vare betydeligt højere lønnede end andre, og som Følge deraf maatte de nævnes for sig. De lønnes hver med 3,000 Kr. i Modsætning til de civile, der have 1,500 Kr. hver, og Officerne, der have haft 1,000 Kr. Alle militære Medlemmer skulle nu stilles lige med Hensyn til Honorarer i Fremtiden. Det ærede Medlem mente, at Generalauditøren hørte ogsaa til de militære Medlemmer. Det er for saa vidt rigtigt, men han indtager dog en noget anden Stilling, idet han i Henhold til Loven om Overkrigsretten er pligtig til, saa længe han er Generalauditør, at fungere som Medlem af Overkrigsretten, medens de øvrige Medlemmer vælges paa en kortere

Tid. Grunden til, at de ikke maa faa mere end 1,000 Kr. i alt, selv om der bliver et større Antal Sager end hidtil, ligger ganske simpelt i, at de militære Medlemmer hidtil have været lønnede med 1,000 Kr. Der er jo heldigvis ikke Udsigt til, at der kommer synderlig flere Sager for Overkrigsretten end hidtil. I det hele er det jo et glædeligt Vidnesbyrd om, at Forholdet i Hæren er saaledes, at de fleste Spørgsmaal om Paatale og Straf kunne afgøres af Jurisdiktionscheferne eller ved Krigsretterne, medens der ikke er Anledning til at appellere dem til Overkrigsretten. Der er dog Tilfælde, hvor det kan være tvivlsomt, om Krigsretternes Domme i alle Henseender kunne siges at være rigtige, og derfor har Ministeriet i enkelte Tilfælde appelleret enkelte Sager til Overkrigsretten. Det giver jo ogsaa en større Betyggelse, at der i Overkrigsretten sidder 3 civile Dommere.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) nævnte, at der i det andet Ting var rejst Spørgsmaal om at afskaffe Overkrigsretten, men han føjede ganske naturligt til, at det Spørgsmaal foreligger jo ikke her, hvor der kun er Tale om Lønning og Honorar. Spørgsmaalet om, hvorvidt Overkrigsretten skal afskaffes eller ej, maatte jo være Genstand for et særligt Lovforslag. For øvrigt vil jeg sige, at jeg nødigt vil gaa med til at afskaffe Overkrigsretten og henvise Sagerne til Højesteret. Denne er jo meget optagen af de Sager, der versere for den, og det, det først og fremmest kommer an paa ved de militære Sager, er at faa en Afgørelse saa hurtig som muligt. Det vilde ikke kunne naas, hvis Sagerne appelleredes til Højesteret og der kom ind i den Rækkefølge, som de maatte gaa ind i. Den sidste ærede Taler nævnte den Strid, der har været i Folketinget angaaende Spørgsmaalet om den nuværende Generalauditørs Løn. Det ærede Medlem sagde fejlagtigt, at Generalauditøren honoreres. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det er ikke et Honorar, der tillægges Overkrigsrettens Medlemmer i Henhold til den gældende Lov. Loven om deres Gagering er en Lønningslov. Jeg finder det ikke rigtig stemmende med Retfærdigheden, og jeg ved ikke, om det i og for sig kan forsvares fra et retligt Synspunkt at fratage Medlemmer af Overkrigsretten, der ere kaldede til en bestemt Løn baade som Medlemmer af Overkrigsretten og til de Lønninger, de oppebære ifølge deres Embedsstillinger, den Løn, de ere kaldede til, naar man forandrer Lønningsforholdet. Dette Forslag gaar ud paa, at alle Overkrigsrettens Medlemmer, ogsaa General-